

☒

სალამოა, მოიღრუბლა ზეცა,
მესმის სკრიპკის სევდიანი კვნესა.

წვიმას იწყებს, სალამოა მძიმე,
ვგრძნობ წამებას და შორეულ იმედს.
ვზივარ ასე დ ყვავილივით მკრთალი
და მილიმის აივნიდან ქალი.

დაილუპნენ, დარჩა ხსოვნა მათი,
ახლა მხოლოდ ჭიანჭველა დადის.